Vrijdag, 3 Juli 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3641

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

CHURCHILL:

„Ik heb nooit gezegd, dat de oorlog in 1942 zou eindigen".

„Versterkingen komen in Egypte".

„Wij zenden elke maand 50.000 man rond de Kaap".

Uit de lange rede van Churchill, welke wij ontvingen en die in het Lagerhuis 1 uur en 28 minuten duurde, halen wij nog enkele biezonderheden:

Churchill noemde in zijn rede de schitterende weerstand van de Russen en voorspelde, dat zij „Hitler weer zullen verrassen". Hij zeide verder, dat over het gehele Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan het wachtwoord van de Geallieerden is „aanvallen" en zeide — gezien de Japanse verliezen vooral in vliegdekschepen — niet te verwachten, dat een invasie van Australië nog mogelijk zou zijn. Hij verklaarde, dat het Britse leger in Brits Indië groter is dan tevoren en prees verder de schitterende overwinningen van de Noordamerikaanse Marine en luchtmacht op de Japanners in de Koraalzee en bij Midway.

Over de slag in Libye deelde Churchill mede, dat de Britten van plan waren geweest begin Juni aan te vallen, doch toen men hiervoor nog niet gereed was en bemerkte, dat Rommel de aanval zou openen, besloot men een defensie op te werpen en vervolgens tot een krachtige tegenaanval over te gaan.

Churchill vertelde: „Het is niet mogelijk alle biezonderheden van de slag weer te geven. Er was geen tijd de feiten te ontwarren. De hoofdbeschouwing is dat Rommel had verwacht Tobruk binnen enkele dagen te nemen, doch de ontvangst, welke hem bereid werd, deed hem zijn plannen veranderen. Zeer hevige verliezen in pantserwagens werden door beide partijen geleden.

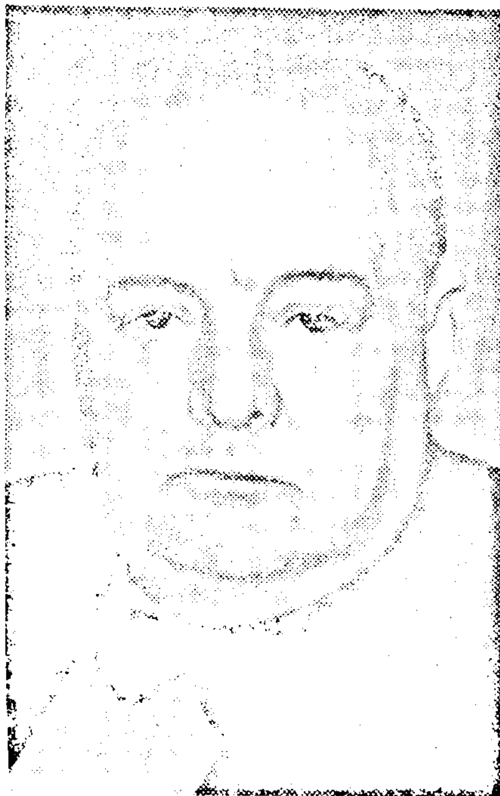
Met grote energie vasthoudende aan de wig, welke hij gedreven had, boden wij het hoofd aan Rommel en deden een tegenaanval, welke echter werd afgeslagen met hevige verliezen in onze tanks. De Vrije Fransen bij Bir Hacheim, die dapper volhielden, zagen zich gesteld voor een strijd, die 8 of 9 dagen op en neer deinde en tenslotte werd besloten terug te trekken. Hier was ongetwijfeld het keerpunt in de slag. Of iets had kunnen worden gedaan kunnen wij niet zeggen. Rommel sloeg dag op dag toe met zijn strijdkrachten en na de val van Bir Hacheim werd nog ongeveer 5 dagen in hetzelfde gebied gevochten.

Ons herstellings-proces had goed gewerkt. Beide patrijen verloren naar verhouding en misschien waren onze verliezen groter aangezien wij verwachtten meer te zullen verliezen en meer tanks hadden. Op de 13de kwam de verandering. Wij hadden ongeveer 200 tanks in de strijd. Tegen het vallen van de nacht waren niet meer dan 70 overgebleven en dit vond plaats zonder dat aan den vijand een respectief verlies was toegebracht. Ik weet niet wat feitelijk plaats vond bij de gevechten van die dag. Het Huis zal moeten beslissen of deze feiten het gevolg waren van een foutieve leiding van de oorlog, waarvoor ik de volledige verantwoordelijkheid aanvaard of dat deze het gevolg waren van verschrikkelijke risico's van de slag en onvoorziene ongelukken van de slag.

Met deze onevenwichtige vernieling van onze pantser-sterkte werd Rommel beslissend de sterkere. Zijn opmars stelde hem in staat de beschadigde tanks te herstellen, terwijl onze beschadigde tanks voor ons verloren gingen.

Onder de slechte gevolgen, die hieruit voortvloeiden, was dat de Zuidafrikaanse divisie van Gazalla moest worden teruggetrokken en zij gingen naar Tobruk en verder naar het Oosten en onze 50e Britse divisie maakte zich vrij door over een afstand van 120 mijl voort te rukken aan de Zuidelijke flank van den vijand.

De oude opvattingen van de omvang van de oorlog waren in het geheel niet van toepassing. Honderd mijlen werden binnen een dag of nacht verloren. De val van Tobruk kwam na een enkele dag van vechten en dit hield in de terugtrekking van de Halfaya-linie naar Matruh en een stuk woestijn van 120 mijl breed alzo geplaatst tussen het achtste leger en zijn vijand. De meeste autoriteiten waren van mening, dat hiermede 10 dagen of twee weken zou worden gewonnen. Rommel presenteerde zich echter op 26 Juni met zijn gepantserde en gemotoriseerde strijdkrachten voor deze nieuwe positie. De slag werd begonnen op 27 Juni langs de gehele linie en voor de eerste maal

werd ons gehele leger, dat was versterkt, ineens in de strijd betrokken.

Hoewel ik de versterkingen niet noem, is één versterking in nauw contact gekomen met den vijand, waarvan hij weet. Dat is de Nieuwzeelandse divisie. De Nieuwzeelandse Regering, hoewel men in groot gevaar verkeerde voor een invasie, gaf toestemming voor het volledig gebruik van haar troepen en zij hadden hen in geen geval teruggehaald of verzwakt. De Nieuwzeelandse strijdkrachten hebben zich op zulke wijze van haar taak gekweten, gelijkwaardig aan haar vroegere verrichtingen. Zij vechten had. Hoewel het leger in Libye tot nu toe werd overweldigd en teruggedreven moet ik namens de uitdaging van de Centrale leiding van de oorlog duidelijk maken, dat dit niet te wijten was aan gebrek aan bewustzijn of een afkeer van de strijdkrachten in manschappen en materiaal. Natuurlijk leidde de noodtoestand van de Japanners in de oorlog tot de verwijdering van de Australische strijdkrachten om haar eigen land te verdedigen en zeer terecht. In feite was ik het, die voorstelde, dat zij zich zelven vrij konden beschouwen om terug te keren en zorg te dragen voor de verdediging van haar eigen land. Grote eisen zijn gesteld aan onze strijdkrachten in alle krijgstonelen, doch in de laatste twee jaren zonden wij van dit land en van het Imperium en in mindere mate van de Verenigde Staten 950.000 man, 4.500 tanks, 6000 vliegtuigen, bijna 5000 stukken geschut, 50.000 machinegeweren en meer dan 100.000 mechanische voertuigen. Gedurende meer dan een jaar tot Hitler Rusland aanviel, hing de dreiging van een invasie over ons. Er was geen tijd om verbeteringen te maken ten koste van voorraden. Wij moesten ons toeleggen op aantallen en quantiteit in plaats van qualiteit. Dàt was de grote beslissing, waarin wij volgens mijn mening ongetwijfeld goed handelden."

Churchill besprak vervolgens de bekende quaestie van duikbommenwerpers. Verder zeide hij, „dat er in deze oorlog nooit een geval van een succesrijke defensie is geweest tegen een supérieure luchtmacht door vliegtuigen, welke slechts 2 of 3 vliegvelden hebben van waaruit gewerkt wordt. Malta was de eerste uitzondering. Eens had men niet meer dan een dozijn gevechtsvliegtuigen. Toch, geholpen door hun machtige batterijen, de slimheid van de defensie en vindingrijkheid onderhield men een onafgebroken weerstand. Wij gingen voort hen te versterken van het Westelijk deel van de Middellandse Zee evenals van Egypte. Honderden gevechtsvliegtuigen werden aangevoerd door vliegdekschepen van de Koninklijke Marine en het Noordamerikaanse vliegdekschip „Wasp" bewees een opmerkelijke dienst. Wie zegt dat een wesp (Wasp) niet tweemaal kan steken? Door al deze pogingen leefde Malta door dit geweldige en gerekte bombardement tot ten laatste tegen begin Mei het grootste deel van de Duitse vliegtuigen, reeds verzwakt door zeer ernstige verliezen, moest worden verwijderd voor het aanstaande offensief aan het Russische front."

Over de slag in Egypte zeide Churchill: „Generaal Auchinleck is thans in rechtstreeks commando van de slag, welke in grote hevigheid gevoerd wordt. Het communiqué, dat werd uitgegeven, deelt mede, dat de aanvallen gisteren werden afgeslagen, doch de slag is van een buitengewoon intensief en ernstig karakter. Wij hebben dezen Generaal verzekerd van ons vertrouwen en ik geloof, dat zal blijken, dat ons vertrouwen niet misplaatst is. Ik kan het Huis en den vijand niet mededelen wat voor versterkingen beschikbaar zijn of naderen of wanneer zij aankomen. Ik heb nooit voorspellingen gedaan behalve zulke dingen te zeggen als dat Singapore zou worden gehouden. Wat een gek en schelm zou ik zijn geweest, indien ik had gezegd, dat het zou vallen" (Gejuich!)

Bij het bespreken van de algemene situatie zeide Churchill: „Ik heb nooit de mening gedeeld, dat dit een korte oorlog zou zijn of dat hij zou eindigen in 1942. Het zal eerder een lange oorlog worden. Er is geen reden om te veronderstellen, dat hij zal ophouden, wanneer de uiteindelijke resultaten duidelijk worden". De slag van Gettysburg werd afgekondigd als de uiteindelijke overwinning van het Noorden, doch veel meer bloed werd vergoten na Gettysburg dan ervoor.

Tegelijkertijd, niettegenstaande onze verliezen in Azië, niettegenstaande onze nederlagen in Libye en niettegenstaande de toenemende zinkingen nabij de Amerikaanse kust bevestig ik met vertrouwen, dat de algemene kracht en uitzichten van de Verenigde Landen zeer zijn verbeterd sedert de jaarwisseling toen ik den President van de Verenigde Staten bezocht".

Churchill vertelde verder: „Gedurende de laatste maanden zijn onze convooien naar het Oosten toegenomen. Elke maand hebben ongeveer 50.000 man met het beste materiaal, dat wij kunnen vervaardigen, de zeeën met duikboten doorploegd en hebben zij de tocht rond Kaap de Goede Hoop volbracht. Dat dit tot nu toe kon worden gedaan zonder verlies is een wonderbaarlijke verrichting, welke haar gelijke in de geschiedenis niet heeft" (Londen, (AP) 2.7).

Het nieuws van vandaag.

88 Minuten heeft Winston Spencer Churchill in het Lagerhuis gesproken. Het was een van de machtigste redevoeringen, welke gehouden zijn. Gisteren hebben wij reeds een gedeelte van Churchills rede afgedrukt. Wij vermeldden de hoeveelheden materiaal en manschappen, die naar het Midden-Oosten zijn gezonden. Heden vervolgen wij met de redevoering op blz. 1.

Van groot belang is een bericht uit de Kanaalzone, volgens hetwelk men op het spoor blijkt te zijn gekomen van de bevoorrading van de Duitse duikboten in de Caraïbische Zee. Een patrouillerend vliegtuig ontwaarde een langzaam varend schip met vaten olie aan boord. De plaats werd niet bekend gemaakt, doch dit feit heeft reeds geleid tot de arrestatie van 20 mensen uit alle kringen der bevolking. Van Honduras tot aan Panama toe was de politie in actie (blz. 3).

De situatie bij Sebastopol: de Russen hebben de val van de stad nog steeds niet toegegeven en zeggen, dat er nog steeds in de straten wordt gevochten.

Volgens Berlijn daarentegen zijn de Russen ten Westen van de stad teruggedrongen, een vreemde situatie, daar ten Westen van Sebastopol de zee ligt! (blz. 3). Verder blijken de Duitsers thans in Rusland alles op alles te zetten. Een nieuw, krachtig offensief is geopend en vooral bij Kursk en Volchansk wordt op het ogenblik gevochten. De Duitsers schijnen voor het moment evenwel nog niet veel successen te hebben (blz. 3). Van belang is voorts een bericht, dat het mistige seizoen in het Noorden thans begint, hetgeen het voor bombardementsvliegtuigen moeilijk zal maken de Noordamerikaanse convooien die naar Murmansk gaan te bestoken. Uit dit bericht blijkt voort, dat de havenwerken van Murmansk nog vrijwel geheel intact zijn (blz .3). Over de algemene situatie aan de Russische fronten zegt Moskou, dat zij zeer gespannen is.

In Egypte gaat het iets beter. Alamein heeft tot nu toe gehouden, zelfs hebben de Britten een tegenaanval weten te doen, en tevens heeft de Raf Tobruk aangevallen (blz. 3).

FRANSE VOLK GEWAARSCHUWD.

Gisterenavond waarschuwde de Britse radio de Franse burgers, dat nieuwe aanvallen op de door de nazies bezette kustdistricten van Frankrijk zullen worden gedaan „op het juiste ogenblik en wanneer de gelegenheid zich voordoet. Wij waarschuwen daarom alle bewoners van de kustgebieden in de verboden zones elke veiligheidsmaatregel te treffen" (Londen, (AP) 2.7).

HET KOMENDE BELEG VAN EUROPA.

De Duitse berichten geven te kennen, dat elk beschikbaar Duits wapen wordt gebruikt in de aanvallen, waarmede de invasie-posities in Rusland en het Middellandse Zeegebied vóór het einde van 1942 en voor het begin van een Geallieerde actie, moeten worden geconsolideerd welke de pers van de as noemt „het komende beleg van Europa" (Bern, (AP) 2.7).

BREMEN WEER HEVIG AANGEVALLEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Machtige strijdkrachten van onze bommenwerpers vielen in de afgelopen nacht Bremen aan. Het weer was goed en vele branden werden achtergelaten. Een vijandelijk nachtgevechtsvliegtuig werd vernield. Vijandelijke vliegvelden in de Lage Landen werden ook aangevallen. Hudsons van het Kustcommando vielen de vijandelijke scheepvaart nabij de Nederlandse kust aan. 13 Vliegtuigen van het Bommenwerperscommando worden vermist" (Londen, (AP) 3.7).

VIERDE VERPLETTERENDE AANVAL.

In de eerste aanval van de Royal Airforce in deze maand op Duitsland werd Bremen uitgekozen als het voornaamste doelwit. Voor de vierde maal binnen 8 nachten werd een verpletterende slag aan de stad toegebracht. De aanval had waarschijnlijk plaats op betrekkelijk grote schaal. Het nieuwsbureau van het Ministerie van Luchtvaart zeide, dat de aanval geconcentreerd werd binnen een half uur met het doel de defensie moeilijker te maken. Uitgebreide branden werden veroorzaakt (Londen, (AP) 3.7).

800 FRANSEN VAN MADAGASCAR IN ENGELAND AANGEKOMEN.

800 Franse officieren en soldaten zouden in Groot Britannië van Madagascar met hun families zijn aangekomen en men gelooft, dat hun de gelegenheid zal worden gegeven zich te voegen bij Generaal De Gaulle's strijdkrachten. Onder de groep bevinden zich troepen, die door het Britse leger in Mei te Diégo Suarez werden gevangen genomen (Londen, (AP) 2.7).

AARDBEVING.

Berichten uit Madrid delen mede, dat Algiers gisteren enige schade leed tengevolge van een aardbeving (Berlijn, (AP) 2.7).

De Zwitserse radio deelde mede, dat lichte aardschokken gisteren in de Rhône-vallei werden gevoeld (Londen, (AP) 2.7).

Pater van der Veldt over de opbouw van Nederland.

HEILIGE HUISJES TEGEN DE GROND.

Samenwerking tussen de Landen.

Systeem der Verenigde Staten niet toepasselijk in Europa, wel soort Confederatie als in Zwitserland.

Vele theorieën die ons dierbaar waren voorbij.

Van één ding mogen we wel zeker zijn aldus Pater Jacob van der Veldt O.F.M. [1]), dat het na-oorlogse Nederland er heel anders zal uitzien dan dat van vóór 10 Mei 1940, dat vele heilige huisjes zullen worden platgelopen, en dat vele ideeën en theorieën, die ons misschien heel erg dierbaar zijn, voor goed tot de geschiedenis behoren.

Uit de berichten, die uit Nederland doorsijpelen, mogen we reeds nu met zekerheid concluderen, dat de kentering zich oriënteert in de richting van grotere eenheid, hechtere ordening en een sterker gezag.

Inderdaad het bindend element van alle eenheid is het gezag. Het gezag moet onwrikbaar zijn tegenover het doel en elastisch tegenover de mensen, die het tot dat doel moet brengen. De beide qualiteiten met elkander te verenigen is een zeer delicate opdracht, waartoe slechts sterke mensen met een soepel karakter in staat zijn. Vele gezagsdragers mislukken omdat zij te veel naar een van beide zijden overhellen.

Aan de ene kant vinden we de machtswellustelingen, de sergeantentypen, de regeerderen met de grote mond; voor wie het woord geldt van Talleyrand aan Napoleon: „Met de bajonetten, Sire, kan men alles doen, alleen kan men er niet op gaan zitten". Aan de andere kant staan de marionetten, de zwakke broederen, die alles door de vingers zien, die zich vooral populair of bemind trachten te maken, zonder daar natuurlijk in te slagen.

Gezag moet gehoorzaamheid afdwingen, maar ook verdienen. Juist omdat het gezag dikwijls alleen sterk, of alleen elastisch is, kan men veel in de ongehoorzaamheid en opstandigheid van de onderdanen verklaren (ofschoon niet verontschuldigen). „Ongehoorzaamheid — zegt H. Pradel — is zeer dikwijls het kunstproduct van de onhandigheid en onbevoegdheid van hen, die bevelen".

Chesterton zou zeggen, dat de opstandigheid van de kous, die afzakt, zich het best laat verklaren door de slechte qualiteit van de kousenband, die tevens sterk en elastisch behoort te zijn.

Wil het gezag niet ontaarden in louter macht, dan moet het hogere rechten erkennen; het natuurrecht.

Doet het dit, dan heeft het ook het recht, de zogenaamde rechten van den mens, vooral het beginsel van vrijheid, in het licht van het natuurrecht te interpreteren en uit te maken, wanneer vrijheid ontaardt in losbandigheid.

Vrijheid van woord en pers is een mooi slagwoord, maar volksmisleiding is een gevaar voor het gemenebest. Wanneer je een hond vergiftigt, ben je strafbaar, maar wanneer je een gemeenschap vergiftigt, krijg je misschien nog een lintje, zoals wel eens is voorgekomen met sommige scribenten in ons lieve vaderland.

Vrijheid van godsdienst is noodzakelijk, maar wanneer die godsdienst veelwijverij veroorlooft of voorschrijft, zal in een geordende staat het gezag de vrijheid toch een beetje meer moeten beknotten. Mag het ook aan de vrijheid van vereniging tornen? Hier komen we aan een zeer delicaat punt. U zult zich herinneren, dat ons goede vaderland een behoorlijk aantal groepen, bonden, verenigingen, partijen en partijtjes bezat. Alle verstandige mensen kamden deze versnippering af, vooral die Nederlanders, die zich het denkend deel der natie noemende, spraken van Nationale kanker, splijtgevaar etc. — en zeer terecht. Niettemin deze toestand was het gevolg van een radicale toepassing van het vrijheidsbeginsel. Wanneer men dus toegeeft, dat het gevolg funest was, dan moet men ook toegeven, dat het beginsel herzien moet worden.

Komt U me nu niet aan boord met het afgezaagde voorbeeld van de roemrijke R.K. Geitenfokvereniging: laten we nu maar geen dode geiten uit de sloot halen. Maar er waren andere verenigingen en bonden die minder onschuldig waren en lijnrecht ingingen tegen de staat en de hogere rechten waarvan ik U daarjuist sprak. Zulke bonden te dulden, staat gelijk met hara-kiri te plegen.

Ik zie niet in, wat men tegen het biezonder onderwijs kan inbrengen, zolang men niet kan bewijzen, dat dat onderwijs minder goede burgers kweekt dan het openbaar onderwijs, — maar ik zie wel in, dat een staat zelfmoord pleegt door onderwijzers toe te staan stellingen te leren, die de staat en wat daarboven ligt, ondermijnen. Ik zie wel in, dat men economischen en socialen groepen het recht van vrije discussie mag toestaan, — maar ik zie niet in, dat het recht altijd toebehoort aan de financieel sterkste.

Staatsorganisme moet gezond zijn.

Maar nog eens: het interesseert U terecht geen zier, wat ik wel en niet inzie. Waar het op aan komt, is dat we allen een gezond inzicht krijgen in een gezonde structuur van het levend staatsorganisme. De staat is of moet zijn een organisme zoals het menselijk lichaam zelf is.

In het lichaam is een grote verscheidenheid van delen, ledematen en systemen: het zenuwstelsel is niet hetzelfde als het ademhalingsorgaan, maar beide werken samen tot instandhouding van het geheel. Evenzo is er in een staat

[1]) Bij het eerste artikel van Pater van der Veldt O.F.M., dat gisteren geplaatst werd, hebben wij den schrijver reeds geïntroduceerd.

plaats voor vele zelfs heterogene groepen, mits zij het evenwicht niet verstoren. In geen van beide, noch in het lichaam noch in de staat — willen zij normaal zijn — is er plaats voor gezwellen en uitwassen. Vertonen die zich toch dan wordt het tijd dat de chirurg of de dokter optreedt en desnoods met straffe hand.

Wanneer allen overtuigd waren van de organische eenheid van de natie en eerlijk daarvoor werkten, dan zou het niet gemakkelijk tot gezwellen en uitwassen komen. Het probleem der eenheid in een democratie is dus vóór alles een psychologisch en een moreel probleem.

Het gevaar voor de eenheid schuilt in de individuen. Welnu dan moet de verbetering dus beginnen met het individu. Wil een democratie mogelijk zijn, dan moeten de individuen moreel goed zijn. Bedoeld is echte moraliteit, niet gehuichelde, want zoals U weet: morele huichelarij is de gemakkelijkste weg om de eisen van het moreel te ontduiken.

Als wij onze gulden maken, zetten we erop: „God zij met ons", maar als wij hem gebruiken, is God soms heel ver van ons. In doodgewone taal heet dat huichelarij. Wij eisen vrijheid van godsdienst d.w.z. het recht om God te dienen volgens ons geweten, maar wij hebben geen God meer om te dienen. Heeft Hitler ongelijk als hij ons huichelaars noemt? In dit éne opzicht mogen wij het nu eens met hem eens zijn, ofschoon hij zelf toch zeker nog veel groter huichelaar is, misschien alleen overtroffen door Mijnheer Goebbels.

Ik wil hier preken, maar mag toch aanstippen, dat ieder de hand in eigen boezem moet steken. Ieder moet zich voelen als lid van het gehele volk en daarnaar handelen. Ieder moet de weg tot inkeer inslaan: wanneer ik zeg „iedereen", bedoel ik „iedereen", — niet Uw buurman.

Om het nu maar eens heel duidelijk te zeggen: wij moeten ons bezinnen op het doel van ons bestaan. Dat doel is voor den modernen mens: geld, eer en macht. Nu bestaat er echter niet zoiets als genoeg geld, genoeg eer, genoeg macht, en daarom moet het achtervolgen van dergelijke idealen noodzakelijk op teleurstelling uitlopen. Het doel van ons bestaan moet dus iets anders zijn. Trek voor U zelf de conclusie maar.

„The only practical choice before mankind to-day — zegt Gerald Heard in: „Man the Master" — is, if we can change or not our consciousness. If modern man can only be the type of individual wich he is at present, the end is unavoidable".

En wanneer dit woord van een Amerikaan ons niet voldoende is, dan moge ik U aanraden te luisteren naar het woord van onze hoogste autoriteit in Nederland: de Koningin, die een paar jaar geleden vóór de oorlog aan iedereen „geestelijke hervorming" gevraagd heeft.

In dit opzicht kan de opvoeding wonderen werken, niet een opvoeding van het verstand alleen, maar vooral een oefening van de wil. Wat de opvoeding op politiek gebied bereiken kan, bewijst de Hitlerjugend en de Gioventu Italiana. Als Hitler en zijn Italiaanse Gauleiter hun verwrongen idealen in de jeugd kunnen inprenten, waarom zouden wij niet hetzelfde doen met onze gezonde Democratische opvattingen?

De eenheidsgedachte op internationaal gebied.

Op dit gebied heeft de geschiedenis ons, met misschien één enkele uitzondering, alleen de twee uitersten te zien gegeven: ongebonden, chaotische veelheid en pogingen tot dictatoriaal opgelegde, hegemonistische eenheid.

1. De eerste vorm is de overheersende en vóór deze oorlog ongeveer volstrekt algemeen: de structuur van ons internationale leven was volslagen atomistisch. De staten zijn volkomen souverein, dus individuen op zich die geen enkele wet boven zich erkennen (gewoonlijk zelfs niet de wet van God, — tenminste niet in practijk). En al de fouten die het individualisme van de afzonderlijke mensen aankleven en al de consequenties daarvan vertoonden zich, vertienvoudigd, in de betrekkingen tussen de individuele staten: egoïsme, hebzucht, onderlinge najiver, economische wedloop, enz, — en als natuurlijk gevolg bewapeningswedloop en derhalve natuurnoodzakelijk oorlog. Nu zal wel niemand eraan twijfelen, dat oorlog het allermeest de chaos nabij komt. Toch is dat het gevolg van de internationale anarchie, gepreekt door Machiavelli en sedertdien met betreurenswaardige energie toegepast (E. Heard, Man the Master 98).

In deze wereld, die internationaal voor een groot deel leeft volgens de principen van het oerwoud, tracht elke minister van buitenlandse zaken en elke minister van handel te krijgen, wat hij kan en wanneer hij kan, voor eigen land.

Het is waar, wij hebben in de geschiedenis altijd oorlogen gekend; de geschiedschrijvers beweren, dat als men alle perioden, waarin er helemaal en nergens oorlog was, tezamen telt, dan komt men tot het povere resultaat van 300 jaren van vrede. Maar vóór de 20e eeuw was het nooit een collectieve, de gehele wereldomvattende chaos. Vóór die tijd waren het ten hoogste oorlogen tussen twee of enige staten, of de chaos op één continent. Want eeuwen lang waren de continenten van onze planeet eigenlijk evenzoveel afzonderlijke wereldjes. Nu echter is dit planeetje zo erg klein geworden en krimpt dagelijks meer ineen, — met het gevolg, dat we thans voor de tweede keer in 25 jaar een wereld-chaos voor ogen hebben.

Het is ook waar, dat de onderlinge betrekkingen tussen de individuele staten enigszins geregeld werden door overeenkomsten en tractaten en dat de regels van de juncle zelfs getemperd werden door het — in de kern positivistische en daarom vage — internationale recht. Dat alles legde ten minste een zekere band tussen de staten. Maar telkens als die overeenkomsten de proef moesten doorstaan, bleken ze slechts „vodjes papier" te zijn.

2. De geschiedenis geeft ons ook voorbeelden van internationale eenheid te zien: wij kennen Alexander, de Caesars van het Romeinse Rijk, Karel de Grote, Tamca-Lan, Genghis Khan, in zekere zin de familie der Bourbons, Napoleon en op de huidige dag de behangersknecht van de Donau en zijn gele Majesteit van de Opgaande Zon. Evenwel deze zogenaamde eenheid was en is altijd gevest op de hegemonie van één volk en verovering en onderdrukking van andere volken.

De zegeningen van dit soort eenheid, die men tegenwoordig ordening noemt, hebben de uitgemoorde Polen leren smaken, en de overgeplante Lotharingers en ons leeggeplunderde Nederland en de verkrachte meisjes van China.

H. Roomse Rijk en Volkenbond mislukten.

3. Is het dan beslist onmogelijk, om een internationale orde te scheppen, om ook op de verschillende naties het principe van eenheid in verscheidenheid toe te passen? Behalve twee heel schuchtere en falikant mislukte pogingen, nl. de dyarchie van den Paus en den keizer in het H. Roomse rijk (dat noch heilig, noch Rooms, noch een rijk was) en veel later het Instituut van de Volkenbond (waarvan het Covenant ons thans als een persiflage aandoet), — behalve deze twee pogingen, bestaat er, geloof ik, in de wereld slechts één voorbeeld: The British Commonwealth of Nations, — en als men wil op veel kleinere schotel de Zwitserse Confederatie.

Ik laat hier de voorgeschiedenis van het Britse keizerrijk buiten beschouwing (le Boerenoorlog b.v. behoort ook niet tot de stichtendste verhalen), het feit is dat het thans een veelheid van vrije staten vormt in een geordende eenheid. Deze staten zijn vrij, souverein en onafhankelijk en dat zij een eenheid vormen bewijst deze oorlog.

Welnu, daar is in de logica een regel die zegt: „Ab esse ad posse valet illatio" — Wanneer een ding in werkelijkheid bestaat kan men wettig concluderen, dat het mogelijk is.

Wanneer dus in de British Commonwealth een eenheid in veelheid verwerkelijkt is, schijnt het niet essentieel onmogelijk te zijn, het principe van internationale ordening ook op ruimere schaal toe te passen.

Ongetwijfeld zijn de moeilijkheden oneindig groter voor andere landen met hun heterogene bevolking, verschillende talen, verschil van historische groei enz., maar onmogelijk is het niet. Het moet ook mogelijk zijn, anders blijft er niets over dan de twee uitersten. Een statenbond zoals we hier in de V.S. van Amerika bezitten, waar de rechten van de zg. staten tot een minimum gereduceerd zijn, zal voor de wereld wel tot de onmogelijkheden, of als men wil tot de pia vola behoren. Maar een vereniging van staten, die door eerlijk overleg tot een soort gemeenschappelijke constitutie komen met een suzereine macht om die constitutie zo nodig te doen handhaven, moet mogelijk zijn.

Hoe het idee moet verwezenlijkt worden, is natuurlijk een moeilijke vraag, maar de wereld bezit goedwillende en schrandere mensen genoeg, om ook dit probleem op te lossen. U vraagt me natuurlijk niet, welke oplossing ik me denk, omdat ik niet de praetentie heb tot de schrandere koppen te behoren, hoe goedwillend ik ook hoop te zijn. Een van de noodzakelijke middelen zal misschien wel wezen een soort superstaat, een idee dat men al in de 16de eeuw bij Franciscus Victoria aantreft. Hoe nodig zo een soort suzereine staat is, moge blijken uit het volgende.

Het gaat anderen aan, wat bij de buren gebeurt.

Het praatje dat de staatsinrichting met de daaraan verbonden ideologie enkel een interne aangelegenheid van iedere staat afzonderlijk is, die den buurman niet aangaat, is zó dikwijls herhaald, dat we het zijn gaan geloven.

In werkelijkheid echter is het struisvogelpolitiek, een pure en zelfs misdadige fictie. Zolang alles in betrekkelijke orde is, mag het U een zorg zijn, hoe het huishouden van uw buurman geregeld is. Maar wanneer de kinderen van uw buurman, met wie uw kinderen spelen, luizen hebben, gaat het u wel aan; en wanneer bij uw buurman typhus heerst, gaat het u terdege aan; en wanneer ze daar de hebbelijkheid vertonen om vlak tegen de muur van uw huis brandjes te stichten, dan gaat het huishouden van uw buurman u net zoveel aan als uw eigen huishouden — en u loopt naar de politie.

In de onderlinge verhouding tussen de verschillende staten, bestaat er echter geen politie, omdat er geen eenheid is. Wanneer een land geregeerd wordt door misdadigers, stokebranden of onverantwoordelijke avonturiers, en aldus een bedreiging vormt voor andere landen en zelfs voor de civilisatie in het algemeen, dan blijft er voor de buurlanden niets anders over dan de bovengenoemde fictie toe te passen met gevaar voor het leven van de eigen staat, — of elkander te lijf te gaan.

Is er hoop op beterschap?

Optimisten zeggen: het daagt in het Oosten. Misschien dat uit de groep der Geallieerden, die thans Verenigde Volken heten, een werkelijke en levensvatbare volkengemeenschap groeit. Er is reeds een soort wereldconstitutie, de Atlantische Magna Charta. Hopen we dat de vage intuïties van het verleden een concrete formula voor de toekomst opleveren.

Ook voor ons eigen land, waarvan ons, helaas, op dit ogenblik niets anders rest dan de weemoedige herinnering aan een groot verleden, de pijn van een droevig heden, — maar ook het rotsvaste vertrouwen op een betere toekomst.

Curaçao.

DR. PIET A. KASTEEL NAAR HARE MAJESTEIT.

Vandaag beëdigd.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Dr. Piet A. Kasteel is hedenmorgen naar Lee gereisd **om daar de eed af te leggen in handen van H.M. de Koningin.** Dit is de eerste keer, dat een dergelijke beëdiging op Noordamerikaans grondgebied plaats vindt.

Volgende week gaat Dr. Piet A. Kasteel naar Washington, waar hij de gast zal zijn van Ambassadeur Dr. Alexander Loudon. Daar zal hij besprekingen hebben met Minister Eelco Nicolaas van Kleffens en met Amerikaanse autoriteiten.

VRAAGGESPREK MET DEN NIEUWEN LANDVOOGD.

Aneta ondervraagde dr. Piet A. Kasteel. Deze zeide, dat Hij drie dingen voor ogen zou houden gedurende Zijn ambtsvervulling: 1) de belangen van het Rijk der Nederlanden; 2) de belangen van de Curaçaose bevolking en 3) de positie van Curaçao op het Westelijk halfrond.

„Curaçao neemt een uiterst belangrijke plaats in op dit halfrond, niet alleen in strategische zin, doch ook wegens zijn olie-raffinaderijen.

Curaçao heeft vele problemen waaronder het **monetaire** en het **huisvestingsprobleem** vooraan staan. De steeds in belangrijkheid toenemende positie van Nederlands West Indië in het raam des Koninkrijks moet zover gaan als mogelijk is om het een gelijkwaardige plaats in dit raam te geven in verband met zijn strategische, economische en sociale positie. Nederlands West Indië is, vooral in economische zin, sterk verbonden met het Westelijk halfrond."

Dr. Piet A. Kasteel vertelde Aneta van Zijn ontsnapping uit Nederland in een vissersboot. In Londen maakte Hij vele bombardementen mede en Hij had een diepe indruk gekregen van de wijze, waarop de bevolking gedurende stond.

Hij zeide nog, dat Hij door zijn functie te Londen in zeer nauw contact met de Nederlandse staatszaken had gestaan, dat Hij er veel had geleerd en daardoor een zeer feitelijke basis had gekregen voor zijn arbeid in Curaçao, die Hij met zeer grote geestdrift gaat beginnen (New York, G.P.D. 3,7).

BEEDIGING TWEE OFFICIEREN DER SCHUTTERIJ.

Morgen om 11 uur zullen in het Kamp Suffisant twee officieren van de Schutterij worden beëdigd. Het zijn Jan Jacob Beaujon (Japa) en Padl Septer, die het binnen betrekkelijk korte tijd zo ver hebben gebracht.

BEGIN VAN BRAND IN ROXY.

Gedurende de vertoning van de film „Jaloezie" gisteravond in Roxy kwam een film in de cabine tot ontploffing, waarop de operateur de brandende film naar buiten wierp en een deken overheen gooide. Het publiek, dat intussen had bemerkt, dat er iets aan de gang was, kwam in beroering. Iemand haalde de deken weg ... en floep ...... daar sprong er een grote vlam op, die haast tot de zoldering reikte. Een der aanwezigen had gelukkig de tegenwoordigheid van geest ergens een gordijn af te rukken en weer over het brandende geval te werpen, waarop een blusapparaat verder het doven van het vuur bespoedigde.

Het is goed, dat Roxy niet erg bezet was anders hadden er zeker ernstige ongelukken plaatsgehad onder de verschrikte toeschouwers.

PATER BRENNEKER HERSTELD.

Pater Vitus Brenneker O.P., kapelaan te Kralendijk, die ongeveer twee weken geleden alhier in het St. Elisabethsgasthuis werd opgenomen, is thans gelukkig in zoverre hersteld, dat hij aanstaande Dinsdag weer naar Kralendijk zal terugkeren.

VROUWEN ORGANISATIE.

De Vrouwen Organisatie Curaçao maakt bij dezen bekend, dat zij tot haar grote spijt het sorteren van het zilverpapier moet stop zetten, wegens gebrek aan belangstelling der dames.

VREDE VOOR CURAÇAO.

Pater Raphael Bührs schrijft ons:

Ora pro pace, de Eucharistische vereniging voor de vrede gaat goed; de Eucharistische Bond in de parochie van de H. Familie, afdeling vrouwen 's Donderdags 17 uur in de namiddag gaat redelijk wel, al is het aantal, niet het enthousiasme tot de helft gedaald, afdeling mannen gaat betrekkelijk beter: van 70 is het op 50 gekomen.

Al hebben we nog geen vrede, toch is er al iets bereikt: Het Zondagse lof is nu ook goed bezet zowel door mannen als vrouwen.

Als alle Parochies dit voorbeeld volgden, zouden wij nog meer bereiken, maar zouden wij dan mogen hopen op **Vrede voor Curaçao** en voor de wereld?

Wel geen land noch eiland zal van de oorlogsellende gespaard blijven. Het zou bijna een wonder zijn, als Curaçao buiten deze oorlog bleef. Maar de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Ook zelfs dit wonder zouden wij kunnen verkrijgen door de kracht van ons gebed als wij de hemel een heilig geweld aandoen.

Maar wat wij tot nu toe hebben gedaan of nog van plan zijn te doen, zal dat voldoende zijn? Ik betwijfel het sterk!

Zeker kunnen wij nog heel wat meer doen om Gods barmhartigheid af te smeken.

In de Curaçaose bladen die in de volkstaal verschijnen, heb ik een artikel geschreven om degenen, die onverschillig zijn of weinig **geloof** hebben, op te wekken om aan onze vredesactie op godsdienstig gebied **mee te doen.** Het heeft niet mogen **baten.**

Maar nu zou ik dengenen, die niet onverschillig zijn voor dreigende oorlogsellende en vurig zijn in **hun** geloof en vertrouwen op God, willen verzoeken iets meer te doen, wat meer in de kerk te komen, niet alleen de verplichte Mis maar ook andere geestelijke oefeningen bij te wonen, meer te biechten en te Communie te gaan om op die wijze van God het wonder van de vrede af te smeken.

Moeten er werkelijk bommen vallen, moet ons eiland het indroevig lot van Rotterdam, Londen, Keulen of het eiland Malta delen om onze kerken te vullen met gelovigen om de verstandigen en vurigen de handen te doen opheffen naar den Allerhoogste, biddend en smekend erbarming en verlossing.

Oorlogsellende voorkomen is beter dan ze wegnemen, bidden is beter dan lijden, God bidden en smeken is beter nu dan later.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	55.75	57.25

ARUBA.

ONZE ONDERGRONDSE RIVIER.

De lang verwachte boorinstallatie is op het ogenblik mooi op dreef. Vrijdag jl. kwam men klaar met het vervoeren van de meeste boormaterialen en Zaterdagmiddag was men al gereed, zodat een proef kon worden gemaakt. Zondagmorgen konden de kerkgangers reeds constateren, dat schuin tegenover de R.K. Kerk — waar het reclamebord van de Sun Life Insurance stond — een vreemd apparaat op een grote truck gemonteerd was en van een hoge hijskraan voorzien. Zelfs kon men zien dat met behulp hiervan reeds zware pijpen in de grond gedreven werden. Aan de kant van de weg waren er ook verscheidene typen van boren, die te pas komen naar gelang de hardheid van de rotsen of klippen, die men tegen zal komen gedurende de boring. De boren worden in de grond gedreven door een krachtige motor, die zoals reeds gezegd op een grote truck staat en door middel van een zg. hijskraan — of pneumatische hamer — die de boor, om het zo uit te drukken, hamersgewijze de diepte indrijft. De boring geschiedt telkens door een pijp of zware ijzeren buis van 10 voet lang en 8 duim diameter breed in de grond te slaan. Door de genomen proef van Zaterdagmiddag werd naar schatting de eerste buis vier à vijf voet in de grond geslagen en de tweede werkdag, zijnde Maandag — Zondag werd er natuurlijk niet gewerkt — ving men aan om zeven uur en bij afloop van de werktijd op Maandag ongeveer tegen 18.30 uur waren er vier buizen in de grond gedreven. Dit betekent dat Maandag alleen vier maal tien voet of veertig voet geboord werd. Als men een put graaft, treft men in de regel pas op veertien voet diepte voldoende water en dit neemt natuurlijk ten minste een paar weken in beslag. Vandaag Dinsdag, de derde werkdag, zijn wij gaan kijken naar de boring en reeds tegen tien uur in de morgen was de vijfde buis in de grond gedreven, zodat de diepte die toen bereikt 50 voet was. Men zou allicht kunnen denken, dat de diepte van 275 Meters, — of 902 voet — die geboord moet worden, gebaseerd op veertig voet per dag, in 22 à 23 dagen bereikt zal zijn, hetgeen echter niet zo is. Hoe dieper men komt des te moeilijker en zwaarder wordt de boring. Reeds gisteren kon men het fijne zand zien aan de kant, afkomstig van het brakwater, dat reeds te voorschijn kwam bij de eerste boringen.

Het is te begrijpen, dat er veel belangstelling is op de plaats, waar er geboord wordt. In het biezonder krioelt het er van nieuwsgierige schoolkinderen, die opdringen om alles gade te slaan. Daar hoort men allerlei gissingen en opinies omtrent de mogelijkheid, om water te verkrijgen. Er zijn er zelfs bij die met positieve zekerheid beweren, dat er goed en overvloedig drinkwater onder de grond zit. Weer anderen, die er sceptisch tegenover staan, brengen de gekste argumenten ten berde. Hoe het ook zij, er wordt flink gewerkt. Voorzover wij kunnen nagaan bestaat de werkkracht uit de twee boorders, die uit de V.S. gekomen zijn en een Arubaansen werkman. De Amerikaanse Maatschappij die het werk gecontracteerd heeft, is de G. W. Lauman & Co en niet de Lane New York Co, zoals oorspronkelijk gemeld werd. Het schijnt, dat Lane New York een onderling contract maakte met de Lauman Co. Zowel de machinerieën als de boren hebben reeds verscheidene dergelijke karweitjes opgeknapt in de Verenigde Staten en de twee Amerikanen, die de boringen verrichten zijn mensen met veel ondervinding op dit gebied. Deze twee mensen, die in het U.S.A. leger thuis horen, kregen speciale permissies van de Amerikaanse regering om dit werk hier te komen doen.

Woensdag 1 Juli, om 11 uur is het aantal buizen dat in de grond geslagen werd 13 stuks, dat is 130 voet. Volgens een der boorders hebben zij een keer in de U.S.A. meer dan duizend voet moeten graven, om water te krijgen. Op mijn vraag, hoe zij over deze waterquaestie denken, antwoordde een hunner, dat zij tot nog toe steeds goede resultaten hebben behaald en dat hij niet inziet waarom het hier mis moet lopen.

NEDERLAND.

RECEPTIE TER ERE VAN MINISTER KERSTENS.

Minister Pieter Antonius Kerstens was in New York gisteren de eregast op een receptie gegeven door oudminister Meester Maximiliaan Steenberghe. Onder de andere gasten bevonden zich Dr. Piet A. Kasteel, Consul Generaal Elink Schuurman, de Belgische Ambassadeur George Teunis, prof. Adriaan Barnauw, vertegenwoordigers van de Netherlands Shipping en Purchasing Committees, van het Britse Transport Ministerie, van Amerikaanse, Nederlandse en Nederlands Indische banken, van Philips en van de Shell (New York, G.P.D. 3,7).

PRINS BERNHARD.

Prins Bernhard heeft te Londen de promotie van een aantal cadetten tot officier bijgewoond. Onder hen bevonden zich zestien Nederlanders (Londen, G.P.D. 3,7).

Vaticaanse Staat: De Hoogwaardige Heer, Monseigneur Thomas J. Mc Donnell, een priester van het Aartsbisdom New York en Nationaal directeur in de Verenigde Staten van het Pauselijke Genootschap voor de Uitbreiding des Geloofs, werd aangesteld tot algemeen secretaris van de Opperste Raad van het Pauselijk Genootschap voor de uitbreiding des Geloofs. De benoeming zal na de oorlog van kracht worden.

As bij Alamein afgeslagen.

Duitslands grote offensief tegen Sovjets in volle gang.

Straatgevechten in Sebastopol.

Helpers van as-duikboten in Caraïbisch gebied gevat.

AS-AANVALLEN WORDEN DOOR BRITTEN AFGESLAGEN.

Edward Kennedy seint uit Caïro:

De Geallieerde verdedigers van Egypte sloegen een hevige aanval van vijandelijke tanks en door vrachtauto's vervoerde infanterie op de posities te El Alamein af op 60 mijl ten Westen van de Nijl Delta.

Heden voerden de hoofdmachten van de Geallieerde en vijandelijke pantser- en luchtstrijdkrachten een onbeslissende deinende slag in het gebied van El Alamein, waar de Britten kozen stand te houden voor een diepe defensiezone om de Nijl-vallei en het gehele Midden Oosten te redden. Op de tweede dag van de titanische strijd, welke op slechts 60 mijl ten Westen van de Nijl Delta woedt, beweerden de asstrijdkrachten een zwakke plek doorbroken te hebben en de Britse colonnes te achtervolgen ten Oosten van het defensie-anker. De Britten gaven een doorbraak toe op een niet nader genoemd punt, doch zeiden, dat de Geallieerden snel de doordringende tanks terugdreven. De berichten van het front zijn schaars, doch het scheen, dat Rommel zijn strijdkrachten, welke reeds vermoeid zijn door de 300 mijl lange tocht over Oost-Libye en in Egypte, in beslissende aanvallen wierp in een wedstrijd met de aankomst van Geallieerde versterkingen waaronder nog meer Noordamerikaanse tanks en vliegtuigen.

Volgens zijn gewoonte wachtte Rommel tot de volle gloed van de namiddag-zon in de ogen van zijn tegenstanders scheen om de eigenlijke aanval in te zetten.

De Britten antwoordden ogenblikkelijk met aanvallen op zijn achterhoede. Toen had ook de vijand de zon in de ogen. Versterkingen van manschappen en materialen worden in de slag geworpen door de verdedigers en beginnen een opmerkelijke invloed te vertonen. Het hoogtepunt kan binnen een dag of twee komen (Caïro, (AP) 2.7).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Een gemeenschappelijk communiqué van het Algemeen Hoofdkwartier en de Royal Airforce luidt als volgt: „Gedurende de dag van 2 Juli werd een algemene aanval op onze positie te Alamein uitgevoerd door de vijandelijke strijdkrachten uit het Westen. Onze mobiele en gepantserde strijdkrachten deden een tegenaanval op de vijandelijke flanken en brachten verliezen toe en na een gepantserde slag in de late avond trok de vijand zich naar het Westen terug en liet onze posities intact.

Gedurende de gehele slag werden onze lichte bommenwerpers, gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen in steeds toenemende aantallen gebruikt en vielen zij de vijandelijke concentraties ten Zuid Westen van El Alamein hevig aan. Gedurende de nacht van 2 op 3 Juli voerden onze zware bommenwerpers een aanval op grote schaal uit op Tobruk en opereerden onze middelzware bommenwerpers tegen de achterhoede van den vijand in het gevechtsgebied. Er was een grotere vijandelijke luchtactiviteit boven het gevechtsgebied in de namiddag en gedurende de nacht van 2 op 3 Juli. De vijand viel Malta dag en nacht aan op 1 en 2 Juli. Onze gevechtsvliegtuigen vernielden 8 vijandelijke vliegtuigen. 7 Onzer vliegtuigen worden van al deze operaties vermist" (Caïro, (AP) 3.7).

VAN HET ITALIAANSE COMMUNIQUÉ.

Het Italiaanse communiqué zegt: „De operaties van de asstrijdkrachten ontwikkelen zich op bevredigende wijze in de zone ten Zuid Oosten van El Alamein. Krachtige vijandelijke strijdkrachten werden opgeruimd. Nog 200 gevangenen werden gemaakt, 30 kanonnen werden veroverd en talrijke pantservoertuigen werden veroverd of vernield" (Rome, (AP) 3.7).

COMMANDO-AANVAL OP SALAMAUA.

Het Geallieerde Hoofdkwartier veranderde het aantal der vijandelijke verliezen, welke werden veroorzaakt bij een commando-aanval aan het weekeinde op Salamaua, op Nieuw Guinea, doch versterkte het nieuwe cijfer niet. De eerste schatting was, dat de Geallieerden ongeveer 60 Japanners doodden ten koste van 2 gewonden (Geallieerd Hoofdkwartier, Australië, (AP) 3.7).

SPIONNEN ONTDEKT DIE HULP AAN DUIKBOTEN BODEN.

Chandler Diehl seint uit het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in de Kanaalzone:

Luitenant Generaal Frank Andrews, Defensie Commandant van het Caraïbische gebied, maakte de arrestatie bekend van 20 personen, die er door het leger van beschuldigd worden spionnenbenden te hebben gevormd, welke de asduikboten van olie voorzien en inlichtingen betreffende de Noordamerikaanse scheepvaart aan den vijand onthullen.

De bekendmaking zeide, dat de opsporing voltooid werd op 25 Juni, waaronder arrestaties, die zich uitbreidden van Brits Honduras tot Panama. Hiertoe behoren vooraanstaande zakenlui, arbeiders, kellnerinnen van nachtclubs, scheepvaart-employees en werklieden in de Kanaalzone.

Alle 20 personen worden ter berechting vastgehouden. De Gouverneur van Brits Honduras wacht op een machtiging van de Britse Regering alvorens de procedure van de berechting vast te stellen van hen, die in zijn gebied werden gearresteerd.

Een Noordamerikaans patrouillevaartuig ontdekte het eerste definitieve bewijs omtrent de plaats waar de organisatie opereerde toen het een traag schip in de Caraïbische Zee waarnam met vaten olie aan boord. De eigenaar van het schip werd gezocht en een waarnemer van het Noordamerikaanse leger volgde het spoor. Pogingen werden in het werk gesteld om hem te vergiftigen en zijn vliegtuig te saboteren. Hij overleefde deze pogingen en met samenwerking van het leger, de marine, de Kanaalzone- en Britse autoriteiten slaagde hij erin allen op te sporen, die volgens zijn mening in het complot betrokken zijn. Hieronder bevindt zich een man, die op zee gearresteerd werd door de bemanning van een Noordamerikaans patrouillevliegtuig. De algemene verklaring zeide: „Wij moeten begrijpen, dat de vijand verwachtte, dat deze bende vroeger of later zou worden opgeruimd en zeer waarschijnlijk heeft hij van te voren plannen gemaakt om een nieuwe in werking te stellen. Onze inlichtingendiensten zullen geen steen onaangeroerd laten, indien zij het bewijs vinden, dat een dergelijke activiteit bestaat. Wij zullen de vijandelijke agentschappen vernietigen alvorens hun activiteiten voor hun verder voordeel kunnen worden gebruikt" (Noordamerikaans Hoofdkwartier in de Kanaalzone, (AP) 2.7).

8 DUITSE SPION-AGENTEN VOOR RECHTBANK.

President Roosevelt riep een commissie in het leven bestaande uit zeven legergeneraals, om recht te spreken over 8 personen, die ervan worden beschuldigd de Duitse duikboten te zijn geland op de kusten van Florida en New York om sabotage te plegen.

Verwacht wordt, dat de Regering de doodstraf zal zoeken. De commissie werd in elkaar gezet door middel van een militaire order van den president en zal haar beraadslagingen op 8 Juli te Washington aanvangen. De vergezellende proclamatie ontkende dat de mannen zullen worden verwezen naar civiele rechtbanken. Roosevelt bepaalde dat de rechtszaak, omvattende enige uitspraak of vonnis onmiddellijk onder hem worde geplaatst.

De Generaals, die werden benoemd in de militaire rechtbank zijn de majoor-generaals Frank McCoy, die de militaire rechtbank zal voorzitten; Walter Grant, Blanton Winship en Lorenzo Gasser en de brigadier-generaals Guy Henry, John Lewis en John Kennedy (Washington, (AP) 2.7).

NAZIE-TERREUR IN TSJECHOSLOWAKIJE.

Een Tsjechische zegsman te Londen verklaarde, dat de radio van Vichy medegedeeld heeft dat er nog 141 executies plaats hadden door de Gestapo in Tsjechoslowakije. Hij zeide, dat deze niet begrepen zijn in die, welke gisteren werden bekend gemaakt (Londen,(AP) 2.7).

GROOT NOORDAMERIKAANS SCHIP GETORPEDEERD.

De Marine maakte bekend, dat een groot Noordamerikaans koopvaardijschip getorpedeerd werd nabij de Atlantische kust en schipbreukelingen in een haven aan de Oostkust aan land zijn gezet (Washington, (AP) 2.7).

BIJ MURMANSK.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Noordamerikaanse zeelieden van koopvaardijschepen bedienen kanonnen, zowel op zee als in de haven om Duitse vliegers af te slaan, die pogen de voorraadlinie te vernielen, waarover belangrijke oorlogsmaterialen door Murmansk naar Rusland gaan. Deze taak van het afleveren der goederen — en het bewaken ervan na de aflevering — werd beschreven door Commandant Samuel Frankel, Noordamerikaans marine-attaché, die in Murmansk gestationeerd is doch zich thans in Moskou bevindt voor conferenties. Hij zeide, dat de Noordamerikaanse koopvaardijschepen, die voorraden naar Rusland vervoeren, de ladingen met betrekkelijk lichte verliezen naar de haven brengen, niettegenstaande de aanvallen van Duitse duikbommenwerpers en torpedo-vliegtuigen.

Frankel zeide, dat gedurende de laatste vier maanden de Noordamerikaanse verliezen aan manschappen niet meer dan 25 gewonden bedroegen en dat een gelijk aantal vermist wordt of dood is. Hieraan voegde hij toe, dat in de toekomst de verliezen minder zullen moeten zijn, aangezien het mistige seizoen den convooien een grotere bescherming zal geven en het terugtrekken van de ijsvelden hun zal toestaan een grote cirkel te beschrijven ver ten Noorden van de Noorse kust. Hij onthulde, dat de Russische autoriteiten haar dankbaarheid jegens de Noordamerikaanse zeelieden hebben te kennen gegeven, door aan elk lid der bemanningen een haven-bonus toe te kennen. De bonus bedraagt ongeveer 300 dollar per schip. Frankel zeide, dat niettegenstaande de Duitse aanvallen op Murmansk de faciliteiten van de haven zo goed als intact zijn en elke aangerichte schade snel hersteld wordt. Hij zeide, dat de Duitse vliegtuigverliezen boven Murmansk hevig zijn (Moskou, (AP) 2.7).

RUSLAND.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

De Sovjet-Regering deelde tegen het middaguur mede, dat de Russische strijdkrachten gedurende de nacht de strijd in de Sebastopol-sector voortzetten en dat het Russisch leger ongeveer 7000 Duitsers heeft gedood bij het afslaan van aanvallen in een periode van meer dan 48 uur aan het Kursk-front. Het communiqué zeide: „De verdedigers van Sebastopol hebben zichzelven bedekt met onverwelkbare roem. Zij verdedigen hecht en dapper elke duim gronds van het Sovjet-land tegen de Duitse fascistische indringers."

De situatie van de laatste Russische sterkte op de Krim wordt beschreven als „uiterst spannend en moeilijk". Wijl handgevechten voortgang hebben, waarbij de Duitsers een numerieke meerderheid van tien tot vijftien maal zoveel als de Russen hebben, zouden troepen van het Russische leger en matrozen van de Zwarte Zeevloot weigeren zich over te geven en tot het bittere einde strijden. Een bericht van „Rode Ster", dat gisteren telegrafisch uit Sebastopol wordt ontvangen, gaf de volgende eenvoudige beschrijving: „De vijand gaat voort langzaam voortgang te maken in de buitenwijken van de stad en in enkele sectoren. Op sommige plaatsen slaagde de vijand erin door te breken en de slag in het stadsdistrict van Sebastopol zelf te brengen. Niettegenstaande gaan de glorierijke verdedigers van Sebastopol voort koppig weerstand te bieden aan den vijand."

„Rode Ster" wees erop, dat de Duitsers een ontzaggelijke numerieke meerderheid hebben en alle mogelijkheden om versterkingen en voorraden aan te voeren, terwijl het garnizoen van Sebastopol streed met den vijand aan drie kanten en de zee in de rug. Het blad zeide, dat de Russen pas terugvielen toen het gewicht van de vijandelijke aantallen het behoud van hun posities onmogelijk maakte. Een compagnie werd genoemd, welke vijf aanvallen van twee vijandelijke bataljons afsloeg en zich pas terugtrok toen de Duitsers een derde nieuw bataljon in de strijd wierpen. Een artilleriebatterij wordt ook genoemd voor het voortdurend vuren tot zij geflankeerd en omsingeld werd en vervolgens zich een weg baande door de vijandelijke ring en de strijd hervatte (Moskou, (AP) 2.7).

LIJN RECHTGETROKKEN.

Van de Duitse radio:

De Duitse militaire autoriteiten verklaarden, dat Hitlers legers de operaties voor het recht trekken van de linie voltooid hebben als voorbereiding voor een aanval in de tweede grote phase van de oorlog tegen Rusland.

De mobilisatie voor een algeheel offensief is hierin vervat. Hitlers nieuwsblad „Voelkischer Beobachter" zeide, dat de campagne van Sebastopol en andere gevechten aan het Russisch front alle „de nieuwe phase van de strijd inleiden" (Berlijn, (AP) 2.7).

DOORBRAAK?

Het Duitse communiqué zeide, dat de astroepen aan het Russisch front zijn doorgebroken over een afstand van bijna 300 kilometer (Berlijn (AP) 3.7).

IN SEBASTOPOL.

Een militaire commentator zeide, dat vastberaden geïsoleerde groepen van Russen, die zich in sterke posities te Sebastopol hebben ingegraven, het nog steeds uithouden tegen de Duitsers, hoewel de nazies het grootste deel van de stad in handen schijnen te hebben. Hieraan voegde hij toe, dat verder naar het Noorden de voornaamste aanvallen nog worden geconcentreerd bij Kursk en Charkov. Er hebben geen gevechten van „enige grote omvang" plaats aan het Moskoufront (Londen, (AP) 3.7).

TEN WESTEN VAN SEBASTOPOL.

Het Duitse communiqué zeide, dat ten Westen van Sebastopol de laatste overblijfselen van de Sovjet-strijdkrachten op het uiterste punt van het Chersones-schiereiland de vernietiging tegemoet zien" (Berlijn, (AP) 3.7).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 2 Juli voerden onze troepen in de richting van Kursk tankgevechten tegen den vijand. In de richtingen van Belgorod en Volchansk begonnen koppige gevechten tegen de aanvallende vijandelijke troepen. In de richting van Sebastopol zetten onze troepen felle gevechten van man tegen man voort in de buitenwijken van het front. In andere sectoren van het front hadden geen belangrijke veranderingen plaats"

Een aanvullend communiqué luidt: „In een sector van het Zuidwestelijke front werden koppige gevechten gevoerd door onze tankeenheden. Binnen een dag doodden zij meer dan 100 Duitsers en vernielden zij 16 tanks" (Moskou, (AP) 3.7).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Gedurende de nacht van 2 op 3 Juli bestreden onze troepen den vijand in de richting van Kursk en Volchansk. Bij Sebastopol werden de gevechten voortgezet in de straten van de stad. In andere sectoren had niets van belang plaats (Moskou, (AP) 3.7).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat het verlies van 13 bommenwerpers bij de aanval in de afgelopen nacht op Bremen „niet naar verhouding is met de grote strijdmacht welke gebruikt werd". Het bureau zeide, dat een groot deel van de strijdmacht bestond uit vier-motorige Halifaxes, Stirlings en Lancasters. Een Canadese vlieger deelde mede, dat het de „meest bevredigende" van de aanvallen van de laatste tijd was. Hij zeide, dat de branden zo fel woedden toen zij naar het doel terugkeerden, dat het was als het mikken op een „gewatteerd lapwerk". Er zouden meer Duitse nachtsgevechtsvliegtuigen zijn ontmoet dan bij de voorgaande aanvallen.

— **Londen:** Een militaire commentator zeide, dat in de drie hevige aanvallen op El Alamein sedert begin Juli, slechts één een gedeeltelijk succes was voor de Duitsers. Hij beschreef de berichten van het Egyptische front als „niet ongunstig".

— **Caïro:** De tegenaanvallende Britse pantserstrijdkrachten, die slaan naar de flanken van de speerpunt van de as, welke wijst naar Alexandrië, zouden de algemene aanval op El Alamein hebben verpletterd en de indringers hebben gedwongen zich in Westelijke richting terug te trekken. Dit is de eerste tegenslag van Rommels Duits-Italiaanse leger sedert het de Egyptische grens overstak na de verovering van Tobruk op 21 Juni. Het Britse Hoofdkwartier zeide, dat de vijand scherpe verliezen leed en verklaarde, dat de Britse defensie-posities te El Alamein op ongeveer 65 mijl van Alexandrië, het stand houden.

— **Washington:** Een Brits en een Noordamerikaans schip getorpedeerd in de Golf van Mexico en nabij Noordkust van Zuid Amerika respectievelijk.

— **Londen:** Gisteravond werd Arthur Greenwood, waarnemend leider van de Arbeidspartij, in een donkere straat aangerand. Hij liep sneden aan beide handen op. Greenwood zeide, dat hij den aanvaller neersloeg, die echter ontsnapte.

— **Tokio:** Het Japanse lijnschip „Asama Maru" deed Saigon aan om 114 onderdanen van de Verenigde Staten, Canada en Zuidamerikaanse landen op te pikken, die worden gerepatrieerd in ruil voor Japanse onderdanen, die op het Westelijk Halfrond werden geïnterneerd.

VLIEGERS EN VLIEGTUIGEN.

De geweldige hoeveelheid vliegtuigen, welke door de Amerikaanse en de Engelse industrie wordt geproduceerd en die de kansen van de strijd in ons voordeel zullen doen keren, scheppen een nieuw probleem:

Zijn voor deze reusachtige hoeveelheden vliegtuigen genoeg geoefende vliegers, mitrailleursschutters beschikbaar om deze te bemannen? Zijn de vliegvelden en bases, waarvan deze vliegtuigen moeten opereren, voldoende geoutilleerd om het grote aantal te verwachten vliegtuigen van allerei grootte en type te kunnen onderhouden, repareren en zo nodig te repareren? Vragen, waarop vroegtijdig het antwoord bevestigend moet luiden, wil men niet voor even grote moeilijkheden komen te staan, als door gebrek aan de nodige vliegtuigen.

De Britten hebben dit probleem, door de harde lessen, die zij in deze oorlog hebben moeten leren, tijdig onderkend en hun maatregelen genomen: door afgevaardigden van de regeringen van het Verenigde Koninkrijk, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland werd in December 1939 te Ottawa een plan opgesteld ter verkrijging van een zo groot mogelijk aantal geoefende vliegers, waarnemers, telegrafisten en mitrailleurschutters. Dit plan het „British Commonwealth Air Training Plan", omvat 83 opleidingsscholen, benevens werkplaatsen en uitrustingdepôts tot een totaal van 116 eenheden over geheel Canada verspreid, met 100 vliegvelden en 1860 gebouwen. De lengte der startbanen van deze velden bedraagt 1280 km met een breedte van 6.5 m.

De kosten van het plan, die oorspronkelijk geraamd waren op $ 600,000,000, waarvan het aandeel van Canada meer dan de helft bedroeg, zijn herzien tot een bedrag van meer dan een billioen dollars, waarvan het aandeel van Canada $ 600,000,000 bedraagt.

Alle kosten worden gedragen door de vier regeringen: Canada, Verenigd Koninkrijk, Australië en Nieuw-Zeeland. Het plan wordt uitgevoerd door de Royal Canadian Air Force, onder directie van het Canadese gouvernement en een toeziende Raad, bestaande uit vertegenwoordigers van de deelnemende regeringen.

Het totaal der RCAF. inrichtingen en eenheden in het plan bedraagt 116, waarvan 64 vóór 31 December 1940 in werking moesten zijn. In werkelijkheid waren er 84 op die datum gereed en vóór de vastgestelde datum September 1941 waren ze alle in werking getreden.

De eerste gegradueerden werden in October naar Engeland gezonden en sedertdien is hun aantal voortdurend toegenomen.

De 17 recruten-centra hebben het druk. De inschrijving is vrijwillig: geen verplichte indiensttreding bij de Air Force.

Het aantal dergenen, dat zich vrijwillig op geeft is veel groter, dan dat wat aangenomen kan worden. Zij, die uit Australië en Nieuw-Zeeland komen, voltooien hun eerste opleiding in eigen land daarna naar Canada voor hun meer-gevorderde opleiding, evenais zij die uit Engeland komen.

De vliegers, die aangenomen worden moeten ouder dan 18 en jonger dan 31 jaar zijn; waarnemers en telegrafisten-mitrailleurschutters eveneens ouder dan 18 en jonger dan 31 jaar. Vliegers gaan gedurende 5 weken naar een van de drie opleidingsscholen voor hun militaire vorming, daarna 7 weken naar een van de 26 vliegscholen voor eerste opleiding en vervolgens krijgen zij een tienweekse cursus op een van de tien vliegscholen voor gevorderde opleiding.

Waarnemers volgen de vijfweekse opleiding voor militaire vorming en gaan daarna voor 12 weken naar een van de tien scholen voor waarnemers om zich te bekwamen in luchtfotografie, verkenningsdiensten en luchtnavigatie. Dan volgen zij een cursus van zes weken op een van de „Bombing and Gunnery Schools" om zich te bekwamen in het bommenwerpen en mitrailleurschieten.

Een zeer interessant hulpmiddel dat op de Gunnery Schools wordt gebruikt, is een mechanisch bewogen gevechtstoren, van dezelfde soort als in de moderne gevechtsvliegtuigen gebruikt worden, met een kanon, voorzien van een electrisch oog. Hiermede vuurt de leerling op een electrisch voortbewogen model van een vliegtuig ongeveer 15 cm lang, overeenkomende met de lengte, waarop een vliegtuig zich aan den waarnemer zou voordoen op een afstand van ongeveer 180 cM. Als het kanon op het doel gericht is en de trekker is overgehaald gaat er een kleine bel en lichtschitteringen lichten op van het doel.

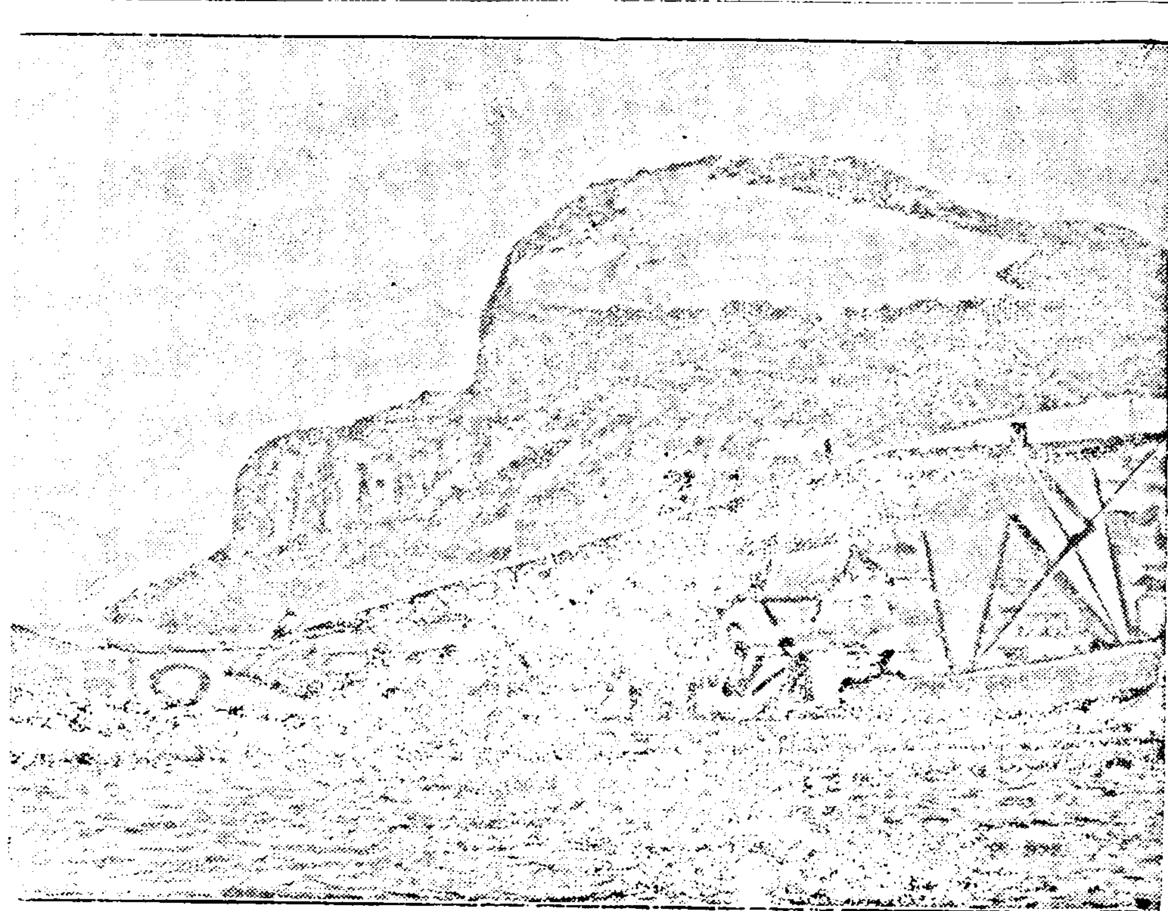
De mechanisch bewogen gevechtstoren is het enige practische middel om met een of meer mitrailleurs te vuren uit een bewegelijke opstelling op een snel vliegtuig. Het met de hand bewegen van een gevechtstoren is onnauwkeurig, geheel onmogelijk op snelle vliegtuigen en minder goed op langzame vliegtuigen.

Na deze grondopleiding gaan de leerlingen de lucht in met Fairey Battles en bombarderen zij in werkelijkheid op doelen.

Telegrafisten en mitrailleurschutters gaan van de Manning Depots naar een van de vier telegrafistenscholen voor het volgen van een cursus van 20 weken in radio, seinen met de lampen en luchtbewapening. Daarna gaan zij gedurende 4 weken naar een Bombing and Gunnery School om zich practisch te oefenen.

De beschikbare vliegtuigen bestaan uit Engelse, Canadese en Amerikaanse toestellen.

De lestoestellen voor beginnelingen zijn meest in Canada gebouwde Fleets en De Havillands, gevolgd door North Americans, Fairey Battles, Avro-Ansons, Lockheed-10's en-12's en de Fairchild-51.

Een Amerikaanse Catalina-bommenwerper wordt geladen met dieptebommen en voorraden aan de voet van de rotsvesting Gibraltar.

Kerkberichten.

Week van 5 Juli t/m 11 Juli 1942.

In de ritus der Dominicanen: Vierde Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.

Do.: H.H. Martelaren van Gorcum.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.30 Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P).
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (N)
17.— Lof en Adoratie voor de mannen.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 17.— Plechtige Opening van het 40-uren Gebed.
Vr.: Van 5.30 af Uitstelling van het Allerheiligste.
7.— Plechtige H. Mis.
17.30 Plechtig Lof.
Za.: Van 5.30 af Uitstelling van het Allerheiligste.
7.— Plechtige H. Mis.
17.30 Plechtig Lof.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P. geen telef. spreekuur: 8 — 10 uur. Zon-, feest- en weekdagen.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (E. en N.)
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.

Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Meisjes-congregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis. **Za.** van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na de H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.

Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef. spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Za.: 7. — Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Aruba.

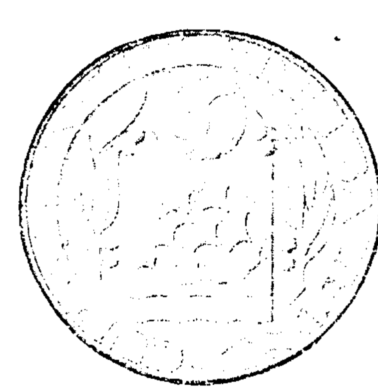
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.

Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

STAND VAN DE COMPETITIE 1942.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Curaçao 1	2	2	0	0	7	1	4	2.—
Jong Holland 1	1	1	0	0	3	0	2	2.—
Independiente 1	1	1	0	0	5	1	2	2.—
Scherpenheuvel 1	2	1	0	1	7	2	3	1.50
Atlanta 1	2	1	0	1	5	3	3	1.50
Volharding 1	3	1	2	0	7	8	2	0.66
Arsenal 1	3	0	3	0	3	14	0	0.00
Transvaal 1	2	0	2	0	0	8	0	0.00

Res.A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel 2	1	1	0	0	4	0	2	2.—
Jong Holland 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Atlanta 2	2	0	1	1	2	6	1	0.50
Volharding 2	1	0	0	1	2	2	0*	0.00
Independiente 2	1	0	1	0	0	1	0	0.00
Jong Curaçao 2	0	0	0	0	0	0	0	0.00

* 4 winstpunten in mindering ingevolge Art. 4 sub 6 a, b, c, R.C.W.

Juniores	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	1	1	0	0	5	2	2	2.—
Independiente	1	0	1	0	2	5	0	0.00
Scherpenheuvel	0	0	0	0	0	0	0	0.00
Jong Curaçao	0	0	0	0	0	0	0	0.00

HET BESTUUR.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Nassi goreng. Morgen: Erwtensoep met kluif. Zondag: Geb. vis, geb. aard., sperciebonen.

Agenda:

Vr. 3 Juli 19.30 Comp. bilj. „A" kl.
Za. 4 Juli 20.00 — 00.30 Ontspanningsavond Amerikaanse Militairen.
Di. 7 Juli 19.30 Comp. bilj. „B" kl.
Wo. 8 Juli 19.30 Comp. bilj. hoofdkl.
Do. 9 Juli 19.30 Comp. bilj. „C" kl.

WACHTDIENSTEN: Vr., 3 Juli:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 5.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

Sportclub „Asiento": Voetballen: As. Zondag een vriendschappelijke wedstrijd tegen een elftal van een Nederlands oorlogsschip. Terrein Rio Canario. Aanvang 16.30 uur.

LUCHTALARM.

Ga niet op de kruispunten staan kijken naar hetgeen gaat gebeuren. Zoek dekking in schuilplaats of huis.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

VAN DEZE TIJD.

De vorige maand begonnen wij het huwelijk sociaal-cultureel te bezien. Wij beschouwden toen enkel het individu-man en het individu-vrouw, en zagen, dat voor ieder van beiden gold, dat niet alleen het gezin geen beperking voor hen was, maar integendeel de plaats, waar ieder tot zijn meest volkomen mens-zijn kon geraken.

Nu zullen wij dan eens de combinatie man-vrouw, de relatie tussen hen, dus eigenlijk het huwelijk, dat de grondslag van het gezin vormt, beschouwen.

De mens is zichzelf niet genoeg. De „dingen", die hem helpen te leven, helpen hem niet alleen, maar in zekere zin werken ze ook op hem in en dragen er toe bij, om zijn persoonlijkheid te vormen. Zo bestaat er dus al een wisselwerking van den mens en de „dingen" op elkaar.

Denk hierbij aan voeding, landbouw, veeteelt, het land, klimaat etc.

Maar ook als **individu** is hij zichzelf niet genoeg. Ieder individu bemint in het „goed", dat hij zelf is, het wezen van de soort, waartoe hij behoort. Niemand echter bezit in zich de volheid der krachten en eigenschappen van de „soort". De eigen perfecties van den één zijn niet die van den ander. Vandaar een zekere natuurlijke liefde voor de andere vertegenwoordigers der „soort", die hier ook weer op hun wijze het wezen van verwerkelijken. Dit nu zijn de grondslagen van de maatschappij, die absoluut onmisbaar is voor den mens.

Maar de mens is zichzelf zelfs als **persoon** niet genoeg. De mens is nl. ook nog binnen de „soort" gescheiden in 2 sexen, d.w.z. er is een dubbele, typisch verschillende specialisatie. En de individuen der beide sexen zijn ten opzichte van elkaar ook op een typisch verschillende wijze wederkerig geordend. Zij zijn geestelijk, psychisch en lichamelijk ingesteld voor een wederzijdse relatie en aanvulling, die hen geschikt maakt tot een eenheid van leven, welke alle lagen van de menselijke natuur doordringt. Slechts in die eenheid van leven bereikt het menselijk wezen, voorzover sexueel wezen, de algehele vervolmaking der disposities, die in hem zijn.

Wanneer het éne individu in communicatie treedt met een ander individu, dan is dat altijd middellijk, door woorden, zorgen, tekens, kunstwerken, philosophische systemen e.d.

De liefde echter, die er in de relatie tussen de beide, elkaar completerende personen van verschillende sexe bestaat, is van een geheel andere aard dan die natuurlijke liefde voor den „naaste".

Want hier werken de personen **niet** in de eerste plaats middellijk op elkaar in, door woorden etc., maar door een onmiddellijke daad, de Ik-Jij-daad, zoals Dietrich Hildebrand die noemt: beiden geven zichzelf aan elkaar cadeau.

En deze overgave van persoon aan persoon in het diepe ontologische mysterie van de suexele daad, veronderstelt, dat **de persoon niet** aan alle zijden „**gesloten**" is (Doms).

En Rive-Umberg zeggen: „In het licht der rede en der Openbaring verschijnt het huwelijk als een samensmelting van 2 personen in één. Twee zielen hebben nog slechts één lichaam. Er zijn zelfs niet eens twee zielen meer, zo groot is de gelijkheid van doeleinden, intenties en neigingen. Ook verwezenlijkt het huwelijk niet alleen een morele eenheid tussen man en vrouw, maar bovendien nog een soort physieke eenheid. In die eenheid vormen zij een nieuw wezen met nieuwe rechten."

En verder: „Uit de eenheid, door het huwelijk verwezenlijkt, volgt als consequentie, dat buiten het huwelijk, het mannelijk of vrouwelijk wezen onder enig opzicht onvoltooid is en slechts door die vereniging zijn volkomenheid bereikt."

Dit is nu in wezen de zo typische en geheel enige liefde tussen man en vrouw in het huwelijk: 2 personen die zich zelf aan elkaar cadeau geven, en zo geestelijk, psychisch en lichamelijk samensmelten tot één.

Het is duidelijk, dat hier ook de natuurlijke eenheid en onverbreekbaarheid van het huwelijk uit te destilleren valt. Het zou ons echter te ver voeren daar nu dieper op in te gaan.

Zo worden twee mensen dus werkelijk „aaneen gesmeed" en zij worden de grondslag van, zij stichten: het gezin. Normaliter wordt deze unificerende liefde vruchtbaar en de kinderen worden dan in deze liefdeband opgenomen.

Binnen de begrenzing van dit gezin nu — wij wezen er reeds op — heeft ieder der echtgenoten zijn speciale plaats en taak. En wel de man naar buiten optredend, de vrouw naar binnen.

Er is veel over gesproken en geschreven, of dit natuur-noodzakelijk zo is. Er waren en er zijn vrouwen, die beweerden, dat het evengoed andersom kon; of dat zij **allebei** naar buiten konden optreden en de „interne aangelegenheden" aan een derde overlaten. Er waren en er zijn mannen, die beweerden, dat een vrouw niet naar buiten op kon, kan en zou kunnen treden, dat zij er de geestelijke qualiteiten voor mist.

Het is een feit, waar niet aan kan getwijfeld worden, dat de psyche der vrouw anders is dan die van den man. Maar na dat erkend te hebben, komt men pas voor goed aan de strijdvragen. Wat verstaat men hier onder „psyche"? Moet men hier spreken van, aan de sexe als zodanig inhaerente, dus aangeboren eigenschappen en krachten, of worden die ten dele door de — immers uniform werkende — traditie beinvloed en op een vaste wijze gericht? Hier dieper op in te gaan, zou buiten het kader dezer rubriek vallen.

Voor ons kan voldoende zijn te constateren, dat er verschil in psyche is tussen man en vrouw en dat de vrouw haar plaats door de traditie **binnen** het huisgezin krijgt aangewezen en wel door een door de natuur daartoe gedwongen traditie. De vrouw, die de kinderen ter wereld brengt en natuurnoodzakelijk de zorg voor de zeer jonge kinderen draagt, kan niet uitmunten door proefneming of avontuur, en is telkens voor langdurige periodes aan het huis gebonden. Zodat dus hier alleen al uit zou voortvloeien, dat de taak verdeeld wordt op de wijze, zoals nu het geval is.

En eveneens volgt hieruit, dat de man de „leidende" persoon is. Dit zou al zo zijn, tengevolge van een doodnuchtere arbeidsverdeling.

En zo zien wij dan waar gemaakt, wat wij tevoren reeds als „gegeven" wisten uit de Openbaring. De vrouw is „een hulpe, aan den man gelijk". Daar valt niet aan te tornen!

Nu staren zowel mannen als vrouwen zich blind op die „hulpe"; de eersten, omdat het hun ijdelheid streelt, en de laatsten, omdat zij op dit punt bepaald last hebben van een minderwaardigheidsgevoel. Maar die tweede helft der zinsnede: „similis eius, zijns gelijke", is bij deze „staarders" gewoon in het vergeetboekje geraakt! Dit nu is even fout, als wat sommige zéér geëmancipeerde vrouwen doen, die menen, dat zij de tweede helft der zinsnede zèlf hebben ontdekt, maar nu die „hulp" verdonkeremanen.

Waarom een hulp per se minderwaardiger moet zijn, dan degene, die zij helpt, is toch niet in te zien. Hieruit zou men dan kunnen concluderen, dat bv. de advocaat minderwaardiger is dan zijn cliënten. Deze houding nu is een gevolg van de eigenaardigheid, die wij er op na houden, à tort et à travers te willen vergelijken, zelfs ongelijksoortige dingen. De oude wijsheid, dat iets „goed" is, als het volbrengt datgene, waartoe het gemaakt is, raakt geheel verloren.

Hulp te zijn, is de plaats en de taak der vrouw. Indien de vrouw uitmunt in deze taak en op deze plaats, dan is zij evenveel „waard", als de man, indien **hij** uitmunt in **zijn taak**. De gevoeligheden hierover zijn in wezen even dwaas, als de gevoeligheden over standsverschil. Het is voor de maatschappij ook evenveel „waard", dat de bakker zijn brood **goed** bakt, de schrijnwerker zijn tafels **goed** maakt en de architect zijn huizen **goed** bouwt.

En niemand kan een goed mens zijn, nl. één, die aan zijn doel beantwoordt, als hij zijn taak niet kent, of niet wil **kennen**. **Wij kunnen slechts goede** mensen zijn, door **goede** vrouwen, dus **goede** hulpen te zijn, onder **leiding** van den man, maar...... similis eius, **zijns gelijke!**

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Pannekoekjes van Pompoen (Repa di Pampuna).

Een niet al te grote pompoen wordt geschild en in stukjes gesneden en vervolgens worden alle ingewanden en pitten eruit gehaald. Daarna laat men de stukjes pompoen in ruim water ongeveer 20 minuten koken, tot ze gaar zijn. Nu giet men het water eraf en stampt hen tot purée, terwijl zij nog heet zijn.

Daarna laat men hen afkoelen en doet er, als ze koud geworden zijn een theekop melk bij. Vervolgens voegt men ½ pond bloem en wat water langzaam, al roerende, toe, tot het een dik beslag vormt. Daarna een theelepel zout, een ei, wat kaneel en suiker naar smaak toevoegen, steeds flink roerend. Met een kleine potlepel maakt men kleine ronde platte koekjes en bakt hen in hete slaolie in een koekepan aan beide zijden bruin.